

[Henning Andersen.]

på godt 400, men at denne nyansættelsesplan foreløbig er forsinket med i hvert fald et år under den nuværende regering. Jeg vil også gøre opmærksom på nogle uheldige eftervirkninger af den nye politikredsordning, hvor det undertiden kniber med patruljeringen om aftenen og om natten.

En forbedring af patruljeringen bl. a. ved fuld gennemførelse af nyansættelsesplanen må være et egnet middel til at forebygge voldsforbrydelser.

Justitsminister *K. Axel Nielsens* svar (23. august 1973):

Efter politiets statistik er antallet af anmeldte voldsforbrydelser for hele landet ikke voksende, men tværtimod faldet fra 3.277 tilfælde i 1971 til 3.129 tilfælde i 1972. Der er samtidig sket en stigning i opklaringsprocenten for disse sager fra 63 pct. til 69 pct. Der føres ingen landsdækkende statistik for antallet af tasketyverier. Men ser man på anmeldte tyverier, bortset fra indbrud og tyverier af motorkøretøjer, er der fra 1971 til 1972 kun tale om en stigning på ca. 2 pct.

Da begrundelsen for spørgsmålet vedrørende rekruttering til politiet kan give anledning til misforståelser, skal jeg oplyse følgende: Rekrutteringen udgjorde årligt i 1966-71 ca. 360 mand, 1972 godt 400 mand og i 1973 ca. 340 mand. Denne rekruttering har medført, at politistyrken fra 1966-72 er udvidet med ca. 1.200 mand. Rekrutteringen i 1973 vil medføre en yderligere stigning i den samlede politistyrke. Ved bedømmelsen af udviklingen må der dog tages hensyn til, at der samtidig er sket et fald i arbejdstimer pr. politimand som følge af de almindelige arbejdstidsforkortelser m. v., der er sket i samfundet.

Jeg kan tilføje at rekrutteringen i 1974 på ny ventes at blive på godt 400 mand.

Jeg lægger i øvrigt overordentlig vægt på, at politiets præventive arbejde, herunder patruljevirkomheden, udvides mest muligt. Jeg ved, at man har samme holdning i poli-

tiet. Det er også et af hovedformålene med den nye politikredsstruktur. Men der må levnes politiet rimelig tid til at indarbejde en så væsentlig nyordning, der først er sat i kraft for ca. 4½ måned siden. Jeg kan dog oplyse, at strukturen i Københavns politi siden 1971 har været under ændring efter samme hovedprincipper, som er lagt til grund for politikredsændringerne. Struktur-omlægningerne har i København medført en stigning af det personale, der indgår i patruljearbejdet og andet præventivt arbejde på ca. 300 mand. Københavns politis planlægningssekretariat har endvidere i begyndelsen af 1973 beregnet effektivitetsforøgelsen i patruljetjenesten til ca. 75 pct. Det bør også nævnes, at der i København og en række provinsbyer er oprettet distriktspoliti.

Endelig kan jeg oplyse, at justitsministeriet og rigspolitechefen i samarbejde med politiets organisationer bl. a. i de centrale samarbejdsudvalg vedr. politiet arbejder med en ændret tilrettelæggelse af tjenesten netop med henblik på at give det præventive arbejde en høj prioritering i forhold til en række andre politiopgaver og søge patruljevirkomheden udvidet.

Af *Inger Lise Petersen* til statsministeren (15. august 1973):

„Hvordan vil statsministeren forklare den tilsyneladende forskel i opfattelsen af indholdet af artikel 13 i den juridisk bindende FN-konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, der gør sig gældende mellem henholdsvis statsministeren og professor, dr.jur. Ole Espersen?“

(Spm. nr. 326).

Begrundelse.

I statsministerens svar af 10. august 1973 til mig hævdes det, at den omtalte FN-konvention, artikel 13, stk. 2, viser, at der med hensyn til den indsats, der skal gøres for, at retten til uddannelse kan virkeliggøres, er tænkt på egentlig skolemæssig undervisning.